

[Jørgen Estrup]

nævn for den almennyttige sektor er noget, der er behov for. Jeg havde gerne set, at forslaget også havde kunnet gælde der, hvor der ikke er boligregulering, det havde været naturligt, men vi skal ikke forhindre, at noget, der i sig selv er godt, bliver vedtaget, fordi det ikke er det allerbedste. Det ville dog være dumt. Så jeg kan sige fra radikal side, at vi vil stemme for forslaget.

Jeg undrer mig måske ikke så meget over Socialdemokratiets melding på dette område, for det er klart, at der er visse interesser set med socialdemokratiske øjne at beskytte i sammenhæng med den almennyttige sektor, og det kan være lidt svært at sondre mellem selskaberne og beboerne, men jeg undrer mig over, at vi intet som helst hører fra regeringspartierne om deres holdning til det. Der står intet i betænkningen, og vi har ikke hørt én ordfører fra regeringspartierne fra talerstolen. Betyder det, at regeringspartierne overhovedet ingen mening har om dette forslag? Er man aldeles ligeglad med klageadgangen i den almennyttige sektor? Det synes jeg egentlig er stærkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 20 (SF, FP og RV) stemte for, 90 (S, KF, V, CD og KRF) imod.

Den sidste sag på dagsordenen var:

23) Fortsættelse af: Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af bekendtgørelse om ejendomsmægleres og ejendomshandlers virksomhed (sikring af statsautoriserede ejendomsmægleres uafhængighed af realkreditvirksomhed).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 31/1 92. Første behandling 11/3 92. Betænkning 6/5 92. Første del af anden (sidste) behandling 13/5 92. Tilføjelse til betænkning 9/6 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Dette forslag er egentlig en forbrugerbeskyttelse. Det går ud på, at de mennesker, som skal handle fast ejendom, kan være sikre på, at hvis de henvender sig til en statsautoriseret ejendomsmægler, så får de den uvildige rådgivning, som der står i ejendomsmæglerbekendtgørelsen at de skal have.

Man skal tænke på, at når folk køber et hus eller et sommerhus, så er det ofte en af de største økonomiske dispositioner, de foretager sig, og for dem er det meget vigtigt, at den rådgivning, de får, er saglig og uvildig. Det er derfor, at Folketinget har vedtaget, at ejendomsmæglere med en særlig uddannelse kan blive udstyret med en autorisation, som bliver udstedt af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Betingelserne for autorisation er, at man skal være en uvildig og økonomisk uafhængig rådgiver, som der står anført i bekendtgørelsen.

Konkurrencerådet har, efter at realkreditinstitutionerne begyndte at opkøbe ejendomsmæglerkæder, interesseret sig for dette problem. De har fastslået, at 80 pct. af omsætningsleddet nu mere eller mindre kontrolleres af realkreditinstitutionerne, og at disse ejendomsmæglere ikke kan siges at være økonomisk uafhængige. De er forpligtet til kun at tilbyde forbrugerne et produkt, der stammer fra den kæde, som de tilhører.

Det synes jeg er alvorligt nok, og det var begrundelsen for, at Fremskridtspartiet lavede dette beslutningsforslag, efter at vi i lang tid havde prøvet at få industriministeren til at forvalte sit område i overensstemmelse med den lovgivning, der er gældende. Industriministeren har masser af gange fastslået, at overtrædelser af ejendomsmæglerbekendtgørelsen ikke er industriministerens ansvar, det er politiets ansvar. Vi har et eksempel på at en person, der følte, at ejendomsmæglerbekendtgørelsen var blevet overtrådt, henvendte sig til politiet og fik at vide, at det ikke var politiets opgave, men man kunne henvende sig til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Efter i 8 måneder at have ventet på, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skulle behandle klagen, har den pågældende, som er en statsautoriseret ejendomsmægler i Jylland, modtaget et brev fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om, at det ikke er styrelsens